

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119209231
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119209231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanej R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, V., o zaplatenie 1 074,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.10.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 074,10 eur spolu s úrokom vo výške 30 % ročne zo sumy 863,67 Eur od 17.11.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 039,10 Eur od 17.11.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou k 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom XXX XXX XXX, so sídlom na adrese Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž. Žalobca sa tak stal univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. Dňa 15.7.2015 uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou mesačných splátok. Žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 105,72 Eur tak, že sumu 1 098,02 Eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a suma 7,70 Eur predstavuje poplatky účtované žalobcom. Žalovaná svoj záväzok riadne a včas neplnila a z dlžnej sumy uhradila celkovo len 432,04 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil žalobca dňa 16.11.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatným v celom rozsahu. Žalovaná má voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1 074,10 Eur, z toho 863,67 Eur tvorí zvyšok dlžnej úverovej istiny, suma 150 Eur dlžné úroky z úveru a suma 25,43 Eur z titulu dlžného poistného z úveru, 35 Eur ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť aj úroky z dlžnej istiny 30 % ročne a úroky z omeškania. Na preukázanie svojho nároku žalobca označil a predložil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra, Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej

karty, prehľad čerpania a splátok, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení a potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov zo dňa 19.9.2019.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.2.2020 uviedol, že medzi stranami bolo dohodnuté (v zmysle bodu 7.1 úverovej zmluvy), že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016. Na základe uvedeného zastáva názor, že žaloba bola podaná včas a nárok nie je premlčaný.

4. Súd v danom spore nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavila žalovaná. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že úver si zobrala na podnet priateľa s ktorým v tom čase žila a s ktorým má aj syna, nakoľko jej sľúbil že jej to bude pomáhať splácať. Zostala na materskej dovolenke, príspevok predstavoval približne 200 Eur, bývalý priateľ začal hrať automaty, celé to zostalo na nej, až sa musela presťahovať k matke.

6. Dňa 15.7.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu (ďalej aj len „veriteľ“) a žalovaná Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úverový rámec 5 000 Eur, pričom aktuálna výška úverového rámca bola 1000 Eur. Z prehľadu splácania súd zistil, že žalovaná vyčerpala celkovo 1 098,02 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami. Splatnosť 1. mesačnej splátky bol 10 deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Splatnosť mesačnej splátky bola dohodnutá na 10 deň v mesiaci. Podľa spoločných ustanovení k zmluve - čl. 7 bodu 7.1 je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade ak dlžník nespláca poskytnutý úver riadne a včas. Žalovaná na poskytnutý úver uhradila celkovo sumu 432,04 Eur, pričom poslednú úhradu vykonala 22.2.2016. Dňa 29.11.2016 žalobca vyhotovil list označený ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorom sa uvádza, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 16.11.2016 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Ďalej okrem iného uviedol, že ak nebude dlžná čiastka uhradená do 14 dní od doručenia tohto oznámenie, pristúpi veriteľ k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. Žalovanej bol list doručený dňa 8.12.2016.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a), písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

15. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou vyššie uvedených právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe uvedenej zmluvy, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver a vzhľadom na výšku a účel úveru ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V tomto smere súd konštatuje že z prehľadu splácania revolvingového úveru predloženého žalobcom mal súd za dostatočne preukázanú skutočnosť, že žalovaná na úver uhradila celkovo sumu 432,04 Eur, pričom poslednú úhradu vykonala 22.2.2016.

16. Žalovaná úver riadne nesplácala, a preto žalobca listom zo dňa 29.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 16.11.2016. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou premlčania, nakoľko premlčané právo nemožno priznať. V danej veci nebolo sporné, že zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú príslušné ustanovenia slúžiace na ochranu spotrebiteľa, vrátane osobitného pravidla pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka obsiahnuté v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zo samotného oznámenia o zosplatnení zo dňa 29.11.2016 nevyplýva, pre ktorú splátku právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu predmetného úveru, posúdenie ktorej skutočnosti je rozhodné pre zistenie začiatku plynutia premlčacej doby. V takomto prípade, preto treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Veriteľ je tiež časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká a prípadné neskoršie zosplatnenie nebude platné.

17. Právny predchodca pristúpil k zosplatneniu ku dňu 16.11.2016. Z prehľadu úhrad splátok predložených žalobcom, je zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru aj pre splátku splatnú dňa 10.08.2016. Pritom vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, splátka splatná dňa 10.08.2016 bola splátkou, pre ktorú za dodržania podmienky 3 mesiacov od splatnosti mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru do splatnosti najbližšej splátky, t. j. do dňa 10.12.2016, k čomu zo strany právnemu predchodcu žalobcu aj došlo dňa 16.11.2016. Právny predchodca žalobcu preto platne uplatnil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky pre splátku splatnú dňa 10.09.2016 za súčasného dodržania obmedzení podľa § 53 od. 9 Občianskeho zákonníka. Pri formulácii uvedených záverov súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoCSP/4/2020.

18. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabránili stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe.

19. Vzhľadom na uvedené osobitné pravidlo začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka, začiatok premlčania bolo potrebné viazať na splatnosť splátky splatnej dňa 10.08.2016. Premlčacia doba následne plynula neprerušene a uplynula dňa 10.8.2019. Žalobu na súd však žalobca podal až dňa 30.10.2019, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.4.2016, v rozsudku sp.zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.1.2018. Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch uzavrel, že premlčacia doba práva na zaplatenie zosplatneného dlhu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka sa začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zrocnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Žalobca v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka nemôže premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, čo znamená, že si ho nemôže uplatňovať ani žalobou, pričom na nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy musí súd prihliadať ex offio a nielen na námietku premlčania vznesenú dlžníkom, keď zákon jednoznačne hovorí, že premlčané právo nemožno vymáhať bez ďalšieho (napr. bez toho, aby bolo premlčanie namietané). Keďže právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčané, žalobca ho nemôže vymáhať a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20. Navyše je potrebné podotknúť, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017, z ktorého odvolateľ cituje, rieši určenie začiatku plynutia premlčacej doby od prvej omeškanej splátky, čo je iná ako prejednávaná právna otázka.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. V predmetnom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto má nárok aj na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.